



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 23. Status Religionis Catholicæ in Persiæ Regno.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](#)

Sæc. XVIII.
A.C. 1740.

§. XXIII.

Status Religionis Catholicæ in Persia.

Hoc item anno Ecclesia Catholico-Romanæ in Perside uberrimam propria fidei messem sibi pollicebatur; enim vero Patres Augustiniani jam saeculo decimo quinto veram Christi Religionem in hoc regnum invehere, indefesso studio adlaborabant, & Carmelitæ Discalceati publica Clementis VIII. auctoritate, solemnique Legatione in Persidem missi tam copiosos Apostolici laboris fructus reportabant. ut Urbanus VIII. Papa P. Joannem Thaddæum a S. Elifæo ejusdem Ordinis Missionarium Abbæ Persarum Regi charissimum nominaret Aspahanensem Archiepiscopum, hancque sedem Carmelitano Ordini continua serie demandari vellet, nihilo minus tamen continuis revolutionibus, cruentisque bellis Dominicus quoque ager dispersis quaquaversum Operariis fæde devastatus erat: postquam vero Kulicanus subacta Persia assumptoque Schach Nadir nomine sceptrum sibi soli vindicaverat, cœlestes fatus revirescere videbantur; novus enim hic Rex religioni Catholicæ & Missionariis haud parum favebat, & Aspahanensem Archiepiscopum, qui illum Ispahami in Palatio

R 5

fuo

Sæc. XVIII suo unacum ceteris Viris Apostolicis
A. C. 1740. lutatum venerat, non modo per homi-
rifice excepit, sed etiam speciale edictum promulgavit, vi cuius omnibus
Christianis plena religionis suæ libertas
indulta fuit. Attamen Armeni Catholicos Missionarios antea ubique disfa-
tos impune Ispahamum reverti, ac eos Catholicorum numerum augeri
gerrime ferebant, ac propterea ac-
querelas ad suum Patriarcham mon-
bant. Hic igitur eorum sortem militus,
Regii Nepotis, qui tum ab eis
Kulicano rei summam moderabatur
opem ac patrocinium implorat; dicitur
ejus jussu ab Urbis Gubernatore
Armenæ nationis querimonia; audi-
tur quoque Romano-Catholici, qui sibi
agendi rationem nupero Regis editi
Catholicis æque ac Armenis propria-
tam egregie vindicabant, ut Regis
Princeps novo decreto præcipere, in
mote standum esse Kulicani decreto.
Catholicos nullo molestiarum gene-
afficiendos. Id quoque ipsemet Kuli-
canus Ispahamum redux non modo no-
rum habuit, sed etiam Missionarios na-
tione Gallos, qui in citionibus be-
partis agebant, de potenti suo patro-
nio contra omnes suos Adversarios ce-
tos esse jussit. Præterea sibi Religio-
nem Catholicam intimius quam Per-

Sæc. XVII.
A. C. 1740.

cam cordi esse, non unico demonstrabat specimine, præcipue vero hoc anno, quo præcipuos suæ festæ Popas eo fine convocabat, ut hi de non paucis Mahometanæ Religionis, prout eam *Ai* Persarum Propheta interpretatus esset, capitibus ac dubiis rationem redderent: cum autem hi Regis desiderio adeo non satisfacerent, ut potius vetera deliria & somnia novis, iisque magis absurdis commentis explanarent, suamque religionem Regi abominabilem redderent, hic P. Guardianum Gallum Ord. F.F. Capucinorum Ispahamum accersivit, petiitque, ut sibi præcipua Religionis Catholicæ mysteria exponeret, quæ ipse ab ore hujus Missionarii non sine magna animi voluptate, & haud obscurò beneplaciti signo avide excepit, moxque sacra Biblia in Persicum idioma verti præcepit. Ea de caufsa celebriores ex Catholicis & Armenis selegit, quibus injunctum, ut eorum tres in separato loco ad id destinato a vertendis quatuor Evangelistis initium facerent, ita tamen, ut quilibet sine alterius cursu suam conficeret versionem: sibi enim firmiter animo constitutum esse ajebat, Christianorum Biblia cum Alcorano conferre, & ex utroque libro selectis, quæ magis pietati, tanæque rationi consona viderentur, eclecticam inde

Sæc. XVIII. inde religionem conflare. Id tam
A. C. 1740. consilii haud immerito displicuit Catho-
 licis; verebantur enim, ne vel Armeni
 cum in hoc regno divitiis ac numero
 prævalerent, potiores partes hac in re
 obtinerent, vel Rex novam religionem
 ex cunctis Orientalium sectarum
 roribus consarcinatam omnibus suis
 colis velut religionem patriam praeditus
 pturus esset. Verum, quod haud
 mere suspicabantur Catholicæ, non even-
 erat, vel quia Kulicanum rationes
 manæ a religione vera palam appre-
 banda, & rejicienda Mahometana
 sterruisserunt, vel quod assiduo cum Tu-
 taris bello distentus, priusquam religio-
 nis reformandæ consilium effectui
 posset, septimo post anno Ispahami per
 fida manu in suo palatio trucidari
 fuisset.

§. XXIV.

*Caroli VI. glorioissimi Imperatoris
 obitus.*

Fatalis omnino hic annus fluxerat De-
 mui Austriacæ, imo & universi do-
 bi Christiano ob mortem Caroli VI. Im-
 peratoris invictissimi, qui die vigesimali
 Octobris anno ætatis quinquaginta
 quinto & uno Mense, Imperii vigesima
 nono ex viscerum inflammatione & re-